

ПРЕС КЛИПИНГ

6. септембар 2013.

НАСЛОВИ

Порезе и доприносе смањити за трећину;(стр.2)

Ратари не одустају од блокаде;(стр.4)

Социјални програм за 250 радника;(стр.5)

Изнајмљивање радника постаје општа пракса;(стр.6)

НАША ПРИЧА - Месецима пре него што ће бити изабран за министра Саша Радуловић тражио да власт растерети привреднике високих намета на зараде

Порезе и доприносе смањити за трећину

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд - Србија има јако лош порески систем који оптерећује рад, а то дестимулише запошљавање, изјавио је пре два дана нови министар привреде Саша Радуловић. Оштро критикујући стање у привреди и досадашњу политику приватизације, Радуловић је најавио растерећење рада, пореску реформу и гилотину прописа, а све са циљем да се подигне запосленост. Министар прве резултате очекује већ наредне године, али није навео никакве детаље свог плана нити је објаснио како ће поунити буџетску рупу која може настати смањењем намета на зараде.

Међутим, одговоре на ова питања могуће је пронаћи у текстовима које је Радуловић објављивао у време док још није било никаквих назнака да би се он икако могао наћи у фотељи министра привреде и заправо добити прилику да своје идеје преточи у стварност.

У последњем од тих текстова објављеном на блогу Б92, будући министар детаљно објашњава свој програм.

„Шта треба урадити? Свако решење ће значити крај за многе компаније. Читава идеја је да се постави систем у коме ће оне компаније које су здраве, које запошљавају и имају реалан производ и тржиште, да преживе, ојачају и постану лидери на тржишту. Укратко, циљ је позитивна селекција. Циљ је да победе најбољи. Малим компанијама треба реформа пореског система. Потребно је растеретити рад. Смањити намете на рад за трећину ... Ово смањење намета на рад је масиван стимуланс који је неопходан привреди. Ињекција адреналина. Вредна је око 1,5 милијарди евра годишње“, написао је Радуловић пре само месец и по дана.

Непритиснут политичким калкулацијама које редовно боје министарске изјаве, Радуловић наставља: „Код малих производних фирми, трошкови радне снаге представљају 30 - 40 одсто укупних расхода. Чак и код великих државних фирми, као што су ЕПС и Железнице, рад представља највећи трошак. Тек када спроведемо пореску реформу, можемо да уведемо нулту толеранцију за неплаћање пореза. Јер ће наш порески систем постати разуман тек након пореске реформе. Не можете утерати неразуман порез. Немогуће је спровести нулту толеранцију за неразуман порез. Очекивати од веб програмера или молера да када погоди посао од 300 евра, од тог посла 120 евра плати држави је неразумно“, навео је Радуловић.

Овим речима, актуелни министар се директно супротставио „нултој толеранцији“ коју је у том моменту пропагирао тадашњи министар привреде и финансија Млађан Динкић у садејству са Пореском управом, без икакве фискалне реформе, мада нема сумње да би Радуловић подржао епилог који је задесио Симпо.

„Великим компанијама треба конверзија потраживања у капитал. Ово се најбоље спроводи кроз стечајни поступак ... Неодговорни власници треба да изгубе капитал. Повериоци, а међу њима и држава, треба да конвертују своја потраживања у власништво“, предлагао је Радуловић, а управо то је затим и урађено са врањским произвођачем намештаја.

Критикујући раније искључиву окренутост страним инвеститорима (које иначе сматра врло битним), Радуловић је сада као министар најавио промене у политици субвенционисања радних места уз поштовање свих до сада преузетих обавеза.

„Држава треба да пошаље јасан сигнал да се запошљавање исплати. Да ће највећи профит остварити они који се баве производним делатностима. Тада ће и значајан капитал кренути у том правцу. А не у правцу транге-франге некретнина, заступништва увоза и трговине“, писао је Радуловић, у опису који личи на списак карактеристика типичног српског тајкуна.

Пре него што ће постати министар, Радуловић се заложио и за укидање конверзије права коришћења у власништво над земљиштем, уместо чега би „они који имају право коришћења могли да купе земљиште од државе по тржишним ценама“.

„Потребно је извршити велику рационализацију јавних предузећа и отпуштање партијских вишкова. Ни банке, као ни држава, не умеју да управљају привредом. Фонд за развој треба укинути“, изричито су ставови Саше Радуловића.

Иако се из наведеног не види како Радуловић намерава да усклади смањење пореза са потребом за пуњењем буџета, чињеница да је у ранијем периоду као експерт већ радио на плановима пореске реформе, даје увид и у ове детаље. Тако је за време мандата Диане Драгутиновић на месту министарке финансија, Асоцијација малих и средњих предузећа припремила предлог за смањење оптерећења рада на чему је тада радио и Радуловић.

У том предлогу се наводи да би нижи порези деловали стимулативно на ново запошљавање, а као контрамера, у случају да дође до мањка у буџету, предлаже се оштра контрола сиве и црне економије, што би уз високе казне довело до преласка „неформалног“ пословања у легалне токове и тиме утицало на раст пореских примања. Такође се предлаже повећање пореза на имовину, као и евентуално подизање ПДВ-а за два одсто (са тадашњих 18 на 20 одсто), када се исцрпе остале мере. Потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа, Милан Кнежевић, са којом је Радуловић сарађивао на предлогу пореске реформе, указује и да су плате у Србији „мизерне“ и тврди да би свако растерећење пореза и доприноса на рад отишло на повећање зарада.

- Део тога би се кроз потрошњу, односно ПДВ, вратио држави. Део би отишао на техничка унапређења, куповину простора и ширење капацитета - тврди Кнежевић.

Према његовим речима, прелазак из сиве зоне у легалне токове, на који се рачуна за покривање евентуалног мањка који би настао у буџету, „јак је изводљив, али се тиче рада пет министарстава која нису усаглашена“.

- Када бисмо 50 одсто сиве зоне превели у легалне токове, елиминисали бисмо буџетски дефицит. Сада, само што је мало заоштрена политика, наплата пореза је порасла за 10 одсто - наводи Кнежевић.

Критеријуми

- Постоје фирме са два радника које имају исти промет као и фирме са 130 запослених, али су трошкови за 130 људи 60 пута већи него за два радника, па је и корист за државу толико већа. При формирању пореске политике, мора се водити рачуна о три ствари: да је порез оптимално могућ, што значи да је толики да обвезници могу да га поднесу, да је свеобухватан, односно да није дискриминишући што је код нас катастрофално присутно и да садржи дозу стимулативности - у Америци власти чине све да створе новог пореског обвезника, док код нас паразитирају на постојећим - каже Милан Кнежевић.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ratari_ne_odustaju_od_blokade.4.html?news_id=267165

Договор министра пољопривреде са Викторија групом није задовољио произвођаче

Ратари не одустају од блокаде

АУТОР: М. ВЕЉКОВИЋ, БЕТА

Београд, Пожаревац - Неколико удружења пољопривредника из Војводине и уже Србије затражило је јуче од Владе да их укључи у текуће разговоре о цени сунцокрета, и запретили да ће, уколико не буду део преговарачког тима, „радикализовати протесте и блокаде путева у јужном Банату, источној Србији и другим деловима Републике“, изјавио је један од вођа протеста у Панчеву Мирослав Грубанов.

Он је додао да ће пољопривредници тражити од градоначелника Панчева Павла Раданова и начелника Јужнобанатског округа Зорана Тасића да утичу на државне органе како би уважили њихов захтев, с обзиром на то да већ двонедељни преговори са прерађивачима, никако не дају резултате.

- Прошле године цена за сунцокрет била је 55, а за кукуруз 20 динара, што значи да је сада знатно неповољнији откуп. Зато смо одлучили да сваког дана блокирамо мост, све док нам се не испуне захтеви - каже Златко Марковић, пољопривредник из Кличевца, један од организатора овог протеста. Пољопривредници тврде да са понуђеном ценом од 23 динара за сунцокрет и 11 динара за килограм кукуруза, не могу да покрију трошкове производње. Покушај новог министра пољопривреде Драгана Гламочића да у преговорима са Викторија групом, једном од најутицајнијих на тржишту, постигне повољнију цену резултирао је да из те компаније пристану на 27 динара, али за пољопривреднике ни то није прихватљиво. Они су затражили и да држава интервенише откупом по вишој цени преко робних резерви, а оптужили су уљаре и друге откупљиваче због картелског договора који обезбеђује зараду и профит само фабрикама, док су примарни произвођачи остављени на цедилу.

Ратари, међутим, нису јединствени у својим захтевима, а у најбројнијем војвођанском удружењу, „Банатски паори“, чланови су се поделили на питању да ли би требало истерати тракторе на путеве или је то преурањен потез. Како је већина била за блокаду, од јуче су на по два сата поново затворене саобраћајнице од Панчева ка Београду.

Ништа повољнија ситуација није ни у Браничеву, где су пољопривредници пре четири дана затворили мост на Великој Морави и пропуштали теретна и путничка возила тек по сат времена после два сата чекања. Од јуче, пошто им држава није одговорила на захтеве, потпуно су затворили мост. То је изазвало прави саобраћајни колапс, јер преко овог моста пролазе камиони и аутомобили који из Београда, Смедерева, Велике Плане и Смедеревске Паланке иду

ка Пожаревцу, Петровцу на Млави, Малом Црнићу, Великом Градишту, Голупцу, Жагубици, Жабарима, Бору и Неготину.

- Једино решење за све возаче који стижу из правца Београда, јесте да се врате до Мале Крсне, па да преко Осипаонице, старим путем, стигну до Пожаревца. То је могуће јер железнички мост код Љубичева није блокиран, па преко њега могу и сви возачи који из Пожаревца иду ка Београду - кажу у саобраћајној полицији. Иако ратари кажу да се блокада, уз пропуштање возила на сат времена, спроводи у договору са полицијом, ови то демантују и најављују подношење прекршајних пријава против учесника блокаде.

Пошто су ратари за наредне дане најавили још већу радикализацију протеста, није искључена ни потпуна блокада овог железничког моста, због чега ће бити одсечен цео Браничевски округ. Уколико се ништа не промени, кажу, радикализоваће протесте не само непрекидним блокадама него чак - паљевинама њива!

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/socijalni_program_za_250_radnika.4.html?news_id=267158

Аутосаобраћај из Крагујевца закупио 30 аутобуса приватне фирме „Јањушевић“

Социјални програм за 250 радника

АУТОР: З. РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Још увек највеће аутопревозничко предузеће у Шумадији, крагујевачки Аутосаобраћај (АС), закупило је ових дана 30 аутобуса од приватне фирме „Јањушевић“ из Прибоја, не би ли консолидовао превоз у градско-приградском и међуградском саобраћају.

Закупљени аутобуси већ саобраћају, а у АС-у за наш лист кажу да је акценат стављен на градско-приградски превоз у Тополи и Крагујевцу, пошто су те две локалне самоуправе тај посао повериле управо АС-у. Уз преузете аутобусе у тој фирми ће, кажу, покушати да поврате поверење корисника који су током лета очамели на аутобуским станицама чекајући превоз. Њега углавном није било због штрајкова и протеста радника којима се дугује седам - осам плата, али и услед кварова везила на путевима, недостатка горива у аутобусима...

У предузећу подсећају да су некада били један од најуспешнијих превозника не само у Србији него и у бившој Југославији (сада већ далеке 1984. били су један од главних превозника на Зимским олимпијским играма у Сарајеву, на пример), али да већ 20 и кусур година, понајвише захваљујући домаћинском пословању ранијих директора, таворе на ивици пропасти. Ипак, наду да ће ствари кренути набоље добили су када их је уз подршку града Влада ставила на списак фирми за реструктурирање, које би требало да се оконча до средине наредне године.

У огранку УГС Независност у АС-у очекују да ће, у оквиру реструктурирања фирме, социјални програм у предузећу да буде реализован до краја овог месеца. Синдикалци тврде да се за добровољни одлазак из предузећа, уз одговарајуће отпремнине из социјалног програма, већ пријавило око 250 од укупно 480 запослених. „Верујемо да ћемо, након свођења броја радника на оптимални ниво, постати атрактивни за озбиљне инвеститоре или стратешке партнере“, истичу синдикалци.

Синдикалци траже смену директора

Руководства три од укупно четири и синдиката који делују у АС-у већ више месеци од Надзорног одбора траже да смени директора фирме Слободана Сретеновића. У огранцима

УГС Независност, Самосталног и Синдиката Слога сматрају да се Сретеновић, који је на директорску функцију постављен прошле године, није снашао на том месту и да није унапредио пословање нити поправио ситуацију у предузећу. Надзорни одбор АС-а још није разматрао овај синдикални захтев.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/iznajmljivanje-radnika-postaje-opsta-praksa>

Изнајмљивање радника постаје општа пракса

Србија, која је на путу ка Европској унији, у много чему се мора приближити прописима који важе у ЕУ, па и у области радног законодавства.

Закон о раду ће претрпети измене, а на коју ће страну оне ићи, видеће се. Иако у приступу овом питању послодавци и радници, односно њихови представници – синдикати не мисле исто, не споре да су промене потребне.

Док се у српско радно законодавство не уведу промене, запошљавању се прилази нешто другачије него досад. Све је више људи који до радног места долазе преко агенција за запошљавање, што се популарно назива рад на лизинг, а радници се практично ангажују онда када је неком предузећу потребна одређена струка на одређено време. Такав начин запошљавања већ је узео маха у многим фирмама у Србији. У Нафтној индустрији Србије око 40 одсто запослених ради преко лизинга, на тај начин се радници запошљавају и у многим јавним и комуналним предузећима, међу којима је и “Градска чистоћа” и Београду, преко лизинга до посла долазе и радници у Клиничком центру Војводине...

По речим председника Савеза самосталних синдиката Војводине Горана Милића, овакав вид запошљавања све је чешћи, а постоје индиције да ће променама закона о раду агенције за запошљавање постати послодавци.

– При томе се радник потпуно губи из вида и ништа се не пита – каже Милић. – Радници се доводе у веома лошу позицију, јер послодавац, то јест фирма која изнајмљује радника, нема никакву обавезу према њему, већ то преузима агенција. Радно место није сигурно, радни однос се не заснива на неодређено време.

Милић истиче да се при томе задовољава интерес послодавца који унајмљује радника и нема никакву обавезу према запосленом, и агенције која има интерес да ангажманом одређене радне снаге оствари одговарајућу зараду. По његовим речима, између та два интереса, радник је на губитку.

– Наравно да овакав начин запошљавања познају све земље Европе, али је тамо уређен систем и радници су заштићени. Будући да се најављује да ће запошљавање на лизинг бити део новог законодавства, обавеза синдиката, али и свих радника, јесте да се не дозволе промене које ће потпуно избрисати достојанство запослених и од људи направити робу – каже Милић...

Д. Млађеновић

(Опширније прочитајте у нашем штампаном издању од 6. септембра)